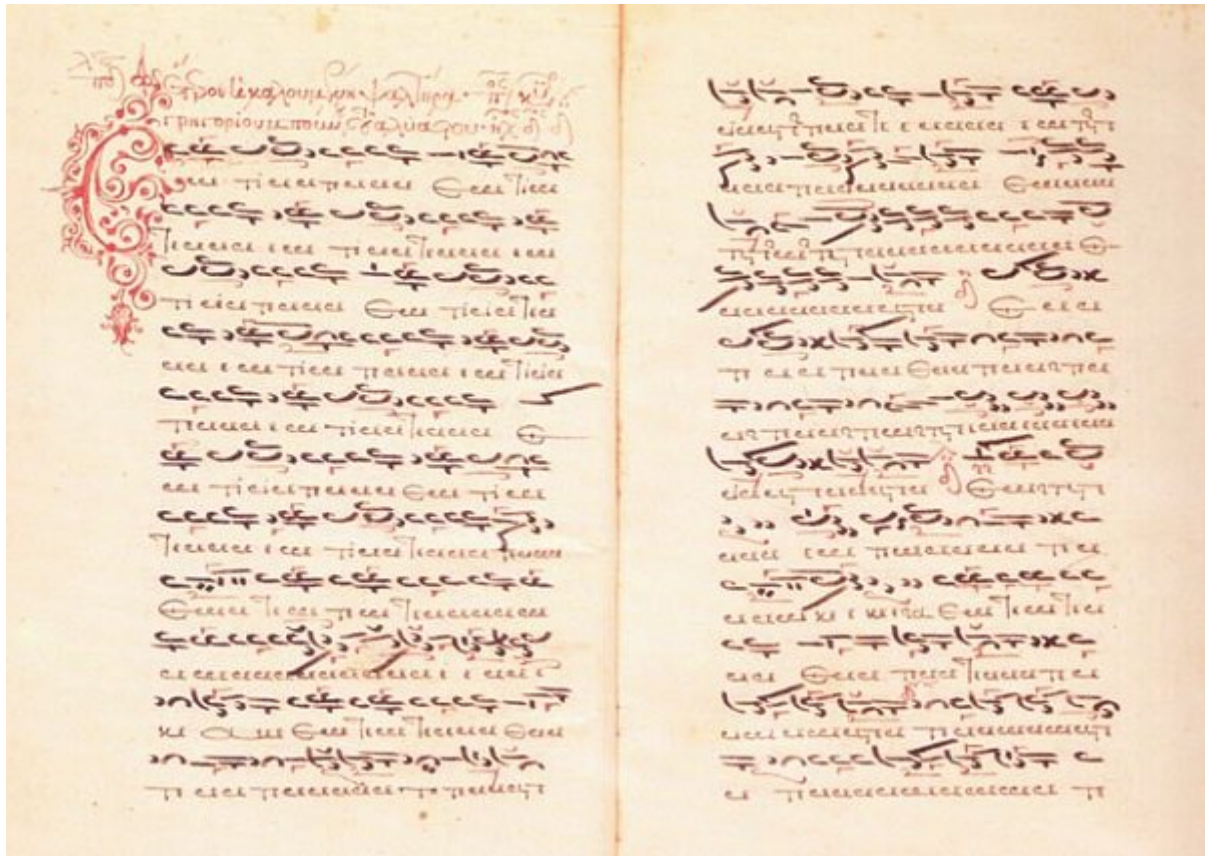

Σύμμεικτα περί Νέας Μεθόδου της Εκκλησιαστικής Μουσικής (Εμμανουήλ Γιαννόπουλος, Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ)

/ Πεμπτουσία

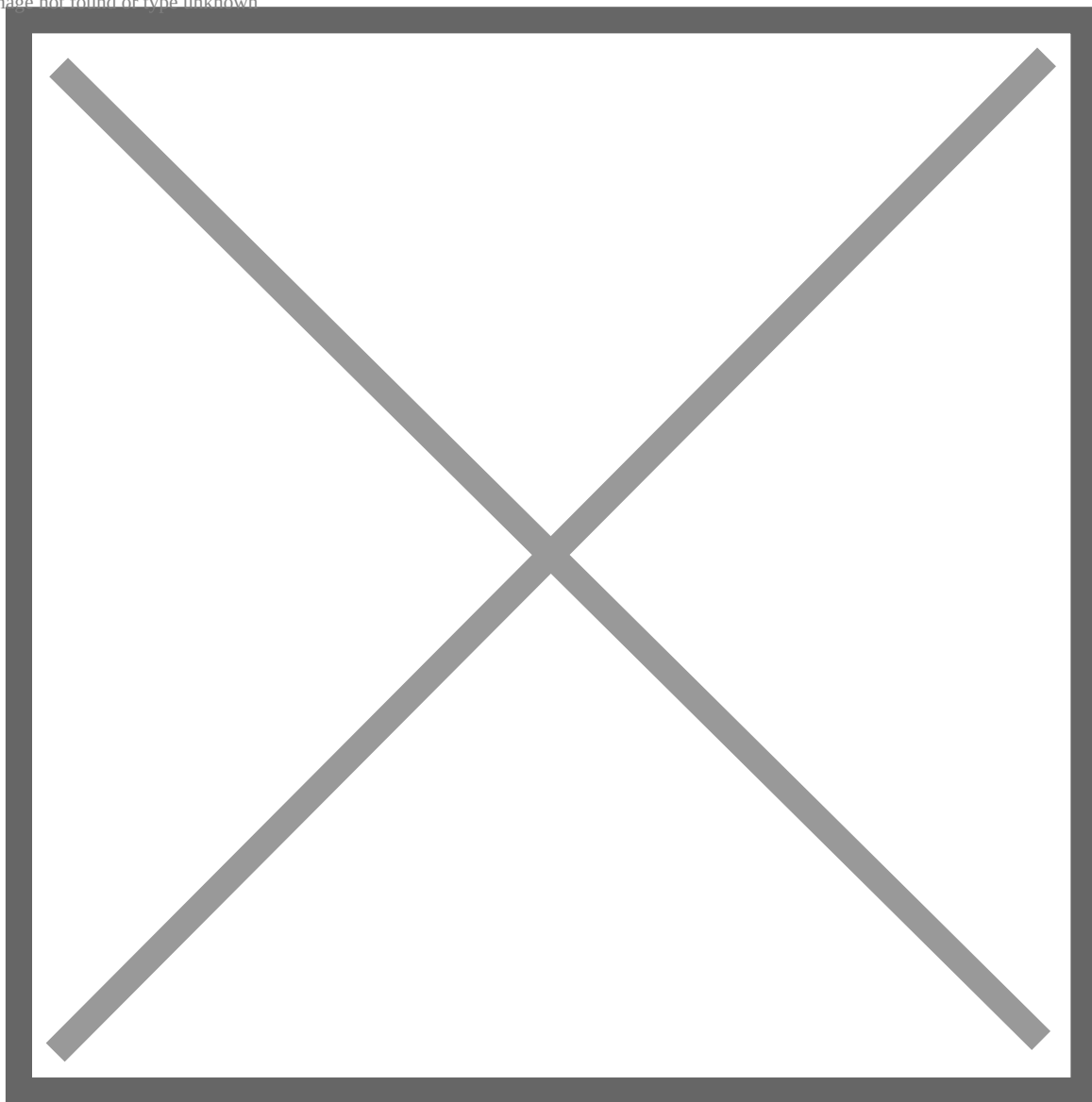

Εισήγηση του Εμμανουήλ Γιαννόπουλου, καθηγητή Τμήματος Μουσικών Σπουδών Α.Π.Θ. στο ΣΤ' Διεθνές Συνέδριο Μουσικολογικό και Ψαλτικό-«Οι τρεις διδάσκαλοι: Χρύσανθος, Γρηγόριος, Χουρμούζιος και η Νέα Μέθοδος Σημειογραφίας. 200ή επέτειος: 1814/15-2015» (Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος-Ίδρυμα Βυζαντινής Μουσικολογίας), Αθήνα 21-23 Οκτωβρίου 2015. Όλα σχεδόν τα δημοσιεύματα (πλην των αυτοτελών βιβλίων) τα οποία μνημονεύονται στην παρούσα εργασία, και πολλά άλλα ακόμη, βρίσκονται αναρτημένα και διαθέσιμα στην προσωπική ιστοσελίδα του κ. Γιαννόπουλου: <http://users.auth.gr/mangian>

Με την ολοένα αυξανόμενη ερευνητική και εκδοτική δραστηριότητα των

τελευταίων ετών, πλείστα όσα στοιχεία έρχονται να προστεθούν στην γνώση μας για την ψαλτική, και ειδικά για την Νέα Μέθοδο αναλυτικής μουσικής σημειογραφίας (1814-15 κ.ε.), η οποία αποτελεί την τελευταία καίρια μεταρρύθμιση στην εξέλιξη της εκκλησιαστικής αυτής τέχνης. Με όσα θα αναπτυχτούν παρακάτω, θα επιχειρηθεί μία επιπλέον συμβολή προς την ίδια κατεύθυνση. Ο λόγος πρώτα για τους τρεις συντελεστές και διδασκάλους της Νέας Μεθόδου.

Image not found or type unknown

Γρηγόριος

Ο πατριαρχικός ψάλτης Γρηγόριος ήταν ήδη δομέστικος τον Ιανουάριο του 1805, εφόσον ο Κυπριανός Γανοχωρίτης τον αναφέρει έτσι σε χειρόγραφό του, το οποίο ολοκλήρωσε αυτή την ημερομηνία: «Κὺρ Κυρίλλου ἀρχιερέως πρώην Γάνου καὶ

Χώρας, ἐξηγήθη δὲ παρὰ δομεστίκου κὺρ Γρηγοράσκου· πλ. β' Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου...»[1]. Ο «Γρηγοράσκος», ὅπως ἀπαντᾷ σε αὐτὸ καὶ σε ἄλλα χειρόγραφα, ἤδη τότε ἐξηγοῦσε συνθέσεις σε ἀναλυτικότερη γραφή, ὅπως ἀκριβῶς διδάχτηκε ἀπὸ τὸν ζῶντα ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δάσκαλό του, τὸν πατριαρχικὸ πρωτοψάλτη Πέτρο τὸν Βυζάντιο. Στὰ 1810 εἶναι λαμπαδάριος, ὅπως μας πληροφορεῖ ὁ Νικηφόρος Καντουνιάρης στὸ χειρόγραφο Βατοπεδίου 1427 (στὴν σελίδα 607 ὑπάρχει ἡ ἐξήγηση τοῦ Γρηγορίου Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστὸν «ἐκ τοῦ παλαιοῦ, χαρίεις καὶ ἡδυτάτη», καὶ στὴν σελίδα 736 ἡ δοξολογία του σε ἤχο πλ. δ' χρωματικὸ).

1. Κώδικας Σίμ. Καρά 49, φ. 670 (Emmanouil St. Giannopoulos, “A legendary collection of Greek Manuscripts. First approach to Simon Karas’ archives”, The legacy of Bernard Montfaucon: Three Hundred Years of Studies on Greek Handwriting. Proceedings of the Seventh International Colloquium of Greek Palaeography (Madrid-Samalanga, 15-20 September 2008). Edited by Antonio Bravo García and Inmaculada Pérez Martin with the assistance of Juan Signes Codoñer [Bibliologia. Elementa ad librorum studia pertinentia. Volume 31 A, pp. 403-423. The abstract: Volume 31 B, p. 620], 2010, σ. 411· τοῦ ἰδίου, Αναλυτικὸς περιγραφικὸς κατάλογος τῶν ψαλτικῶν χειρογράφων τῆς παραπάνω συλλογῆς, ὑπὸ δημοσίευση).

[Διαβάστε ολόκληρη τὴ μελέτη ἐδῶ](#)